

Uitgifte

Repertoriumnummer 2020 /
Datum van uitspraak 17 december 2020
Rolnummer 2018/AB/1017
Beslissing waartegen beroep 17/1338/A + 17/1612/A

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - bijdragen werkgevers
tegensprekelijk arrest
definitief

1. **SYSTEMS FLOORS TECHNIC GCV**, ON 0542.590.383, met maatschappelijke zetel te 1570 GALMAARDEN, Kapellestraat 59, eerste appellante,

2. **A. D.**, in zijn hoedanigheid van beherende vennoot van SYSTEMS FLOORS TECHNIC GCV, tweede appellant , beiden vertegenwoordigd mr. CATRYSSSE Stijn, advocaat te DE HAAN,

tegen

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, ON 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL, Victor Hortaplein, 11, geïntimeerde, met als raadsman mr. VAN DAM loco mr. DE GREEF Dirk, advocaat te DILBEEK.

**

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof Brussel het volgend arrest uit:
Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel op 29 juni 2018, vijfde kamer (A.R. 17/1338/A + 17/1612/A);
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie op 14 december 2018;
- de neergelegde conclusies;
- de voorgelegde stukken.

**

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet op de openbare zitting van 15 oktober 2020.

**

*

I. Feiten

I.1

De heer A. D. richtte, samen met mevrouw M. D., op 20 november 2013 de gewone commanditaire vennootschap Systems Floors Technic op, met maatschappelijke zetel te 1570 Tollembeek, Vollezelestraat 38.

Het maatschappelijke doel van de gcv Systems Floors Technic is heel divers en bestaat o.a. uit industriële vloerwerken, afbraakwerken, bouwwerken en betonwerken in de breedste zin mogelijk.

Het maatschappelijk kapitaal van de gcv Systems Floors Technic bestond bij de oprichting uit 100 aandelen. Daarvan waren 95 aandelen in handen van de heer A. D. en 5 aandelen in handen van mevrouw M. D.

De heer A. D. werd aangesteld als zaakvoerder voor onbepaalde duur en belast met het beheer van de vennootschap.

I.2

Op de bijzondere algemene vergadering van 4 februari 2014 werden, naast de verplaatsing van de maatschappelijke zetel naar 1570 Galmaarden, Kapellestraat 59, vier nieuwe zaakvoerders benoemd in de gcv Systems Floors Technic, m.n. de heer T. I., de heer M. A., de heer S. G. en de heer T. G., allen van Roemeense nationaliteit.

De bijzondere algemene vergadering van 29 april 2014 benoemde ook de heer M. I., eveneens van Roemeense nationaliteit, tot nieuwe zaakvoerder van de gcv Systems Floors Technic.

I.3

Op de bijzondere algemene vergadering van 27 februari 2015 werd de heer T. I. met ingang van 28 februari 2015 ontslagen als zaakvoerder van de gcv Systems Floors Technic.

I.4

Naar aanleiding van een klacht wegens schijnzelfstandigheid bij de dienst Toezicht Sociale Wetten werd een onderzoek ingesteld naar de activiteiten van de gcv Systems Floors Technic.

I.5

De bijzondere algemene vergadering van 16 januari 2016 ontsloeg de heer M. A., de heer S. G., de heer T. G. en de heer M. I. Ion met ingang van 30 september 2015 als zaakvoerders van de gcv Systems Floors Technic.

I.6

In het onderzoeksverslag van 7 oktober 2016 komt de sociale inspectie tot het besluit dat de Roemeense ‘zaakvoerders’ van de gcv Systems Floors Technic niet als zelfstandigen konden worden beschouwd.

Op basis van de gegevens van het verslag van de sociale inspectie is de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, bij beslissing van 25 april 2017, in toepassing van het artikel 1 van de wet van 27 juni 1969 overgegaan tot ambtshalve onderwerping aan het stelsel van de sociale zekerheid voor werknemers van de heren S. G., M. A., T. G., T. I. en M. I. en dit voor hun tewerkstelling bij de gcv Systems Floors Technic in de periode van 1 februari 2014 tot 30 september 2015.

Bij beslissing van 25 april 2017 is de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid vervolgens overgegaan tot ambtshalve aangifte van de prestaties en lonen van de voornoemde personen voor de niet verjaarde periode van het tweede kwartaal 2014 t.e.m. het derde kwartaal 2015 conform het artikel 22 van de wet van 27 juni 1969.

Op 26 mei 2017 sloot de rijksdienst het rekeninguittreksel af voor een bedrag van 116.263,44 euro aan bijdragen, forfaitaire vergoedingen, bijdrageopslagen en interesten voor het eerste, derde en vierde kwartaal 2014 en voor het eerste en derde kwartaal 2015.

Op 12 juni 2017 sloot de rijksdienst het rekeninguittreksel af voor een bedrag van 51.667,70 euro aan bijdragen, forfaitaire vergoedingen, bijdrageopslagen en interesten voor het tweede kwartaal 2014 en voor het tweede kwartaal 2015.

I.7

Aangezien de aanmaningen tot betaling zonder gevolg bleven, heeft de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid zich tot de arbeidsrechtbank gewend.

II. Procedure in eerste aanleg

II.1

De eerste zaak werd door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid ingeleid bij dagvaarding, waarvan het exploit aan de gcv Systems Floors Technic en de heer A. D. werd betekend op 28 juni 2017.

De vordering van de rijksdienst strekte ertoe de gcv Systems Floors Technic en de heer A. D. solidair te veroordelen tot het betalen van een bedrag van 116.263,44 euro ingevolge het rekeninguittreksel afgesloten op 26 mei 2017, te vermeerderen met de wettelijke interesten

op de hoofdsom (89.960,17 euro) vanaf 24 mei 2017 tot de dag der volledige betaling, meer de kosten van het geding; alsook de uitvoerbaarheid bij voorraad van het vonnis te bevelen.

Deze procedure is gekend onder het algemeen rolnummer 17/1338/A.

II.2

De tweede zaak werd door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid ingeleid bij dagvaarding, waarvan het exploitoot aan de gcv Systems Floors Technic en de heer A. D. werd betekend op 8 september 2017.

De vordering van de rijksdienst strekte ertoe de gcv Systems Floors Technic en de heer A. D. solidair te veroordelen tot het betalen van een bedrag van 51.667,70 euro ingevolge het rekeninguittreksel afgesloten op 12 juni 2017, te vermeerderen met de wettelijke interesten op de hoofdsom (39.887,06 euro) vanaf 13 juni 2017 tot de dag der volledige betaling, meer de kosten van het geding; alsook de uitvoerbaarheid bij voorraad van het vonnis te bevelen.

Deze procedure is gekend onder het algemeen rolnummer 17/1612A.

II.3

De Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel oordeelde in het op tegenspraak gewezen vonnis van 29 juni 2018:

- de zaken met de algemene rolnummers 17/1612/A en 17/1338/A samen te voegen;
- de hoofdvordering van de rijksdienst ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- de gcv Systems Floors Technic en de heer A. D. solidair te veroordelen tot betaling aan de rijksdienst van de onbetaalde bijdragen, bijdragenopslagen en interesten voor de periode van het eerste kwartaal 2014 t.e.m. het derde kwartaal 2015 voor een bedrag van:
 - 116.263,44 euro (RU van 26/05/2017), te vermeerderen met de wettelijke interesten op de hoofdsom (89.960,17 euro) vanaf 24 mei 2017 tot de dag der volledige betaling;
 - 51.667,70 euro (RU van 12/06/2017), te vermeerderen met de wettelijke interesten op de hoofdsom (39.887,06 euro) vanaf 13 juni 2017 tot de dag der volledige betaling;
- het vonnis van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad te verklaren;
- de gcv Systems Floors Technic en de heer A. D. solidair te veroordelen tot de kosten van het geding.

III. Procedure in hoger beroep

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het arbeidshof Brussel op 14 december 2018, stelde de gcv Systems Floors Technic en de heer A. D. hoger beroep in tegen het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 29 juni 2018.

De zaak werd ingeschreven onder het algemeen rolnummer 2018/AB/1017.

Bij beschikking van het arbeidshof Brussel van 11 april 2019 werden ex artikel 747, §2 Ger. W. conclusietermijnen en een rechtsdag bepaald.

Bij (synthese)besluiten, neergelegd ter griffie op 1 oktober 2019, vorderen de gcv Systems Floors Technic en de heer A. D.:

- het hoger beroep ontvankelijk, toelaatbaar en gegrond te verklaren;
- het eerste vonnis teniet te doen en opnieuw wijzende de vordering van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid in al zijn geledingen ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;
- de rijksdienst te veroordelen tot de kosten van het geding.

Bij (synthese)besluiten, neergelegd ter griffie op 27 december 2019, vordert de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid:

- het hoger beroep ongegrond te verklaren;
- het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 29 juni 2018 in zijn geheel te bevestigen;
- de gcv Systems Floors Technic en de heer A. D. solidair te veroordelen tot de kosten van het geding.

De partijen hebben hun middelen en conclusies mondeling uiteengezet op de openbare zitting van 15 oktober 2020, waarna het arbeidshof de zaak in beraad nam voor uitspraak.

IV. Grieven van het hoger beroep

IV.1

De gcv Systems Floors Technic en de heer A. D. zijn gegriefd door het vonnis a quo.

Ten onrechte hebben de eerste rechters, naar oordeel van de appellanten, de vordering van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid ontvankelijk en gegrond verklaard. Het onderzoek door de sociale inspectie zou volledig gekleurd zijn vanuit rancune en wrok ten aanzien van de heer A. D. wegens zakelijke problemen tussen de oprichters. Er werden in Roemenië mensen gezocht die als vennoot wilden werken voor de gcv Systems Floors Technic in België. De

vennoten wisten waaraan ze begonnen. Ze stonden niet onder gezag, maar waren hun eigen baas. Ze waren vrij in de organisatie van hun werk en hun arbeidstijd. Er was geen nauwgezette controle en de vennoten hadden verantwoordelijkheid in de exploitatie van de handelszaak. In subsidiaire orde worden de rekeninguittreksels betwist. De rijksdienst is gehouden tot de kosten. Het hoger beroep is gegrond, zodat het eerste vonnis teniet moet worden gedaan.

IV.2

De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid vraagt de bevestiging van het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 29 juni 2018.

Volgens de rijksdienst namen de vijf Roemeense ‘zaakvoerders’ van de gcv Systems Floors Technic geen financieel of economisch risico omdat ze niet deelden in de investeringen, winsten of verliezen van de vennootschap. Ze hadden noch verantwoordelijkheid noch beslissingsmacht over de financiële middelen. Ze hadden evenmin zeggingskracht over het aankoop- en prijsbeleid van de onderneming. Ze ontvingen een vaste maandelijkse vergoeding (loon) ongeacht de bedrijfsresultaten. Ze konden zelf geen personeel aanwerven en deden zich niet voor als onderneming. Ze werkten uitsluiten in ruimtes en met materiaal van de gcv Systems Floors Technic. Er is voldaan aan de bijzondere criteria van het koninklijk besluit van 7 juni 2013 voor de bouwsector, zodat het wettelijk vermoeden van ondergeschiktheid geldt. De appellanten falen het tegenbewijs te leveren. De Roemenen waren niet vrij in de organisatie van het werk of de werktijd. Er was duidelijk hiërarchische controle en de heer A. D. oefende het werkgeversgezag over hen uit. In die zin worden de vijf Roemenen geacht te zijn tewerkgesteld als werknemers, zodat hun onderwerping aan het stelsel van de sociale zekerheid voor werknemers terecht is. De cijfermatige betwisting is zonder grondslag. Het vonnis a quo, waarbij de appellanten werden veroordeeld tot betaling aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van onbetaalde bijdragen, bijdrageopslagen en interesten in de periode van het eerste kwartaal 2014 t.e.m. het derde kwartaal 2015, meer de kosten, dient gehandhaafd te worden.

V. Bespreking

V.1 Ontvankelijkheid

Het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel dateert van 29 juni 2018.

Het vonnis werd aan de in het ongelijk gestelde partijen betekend op 14 november 2018.

De termijn van een maand om hoger beroep in te stellen overeenkomstig het artikel 1051 Ger. W. wordt berekend overeenkomstig de artikelen 52 tot 54 Ger. W.

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het arbeidshof Brussel op 14 december 2018, hebben de gcv Systems Floors Technic en de heer A. D., binnen de bij de wet voorziene ter-

mijn, hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 29 juni 2018.

Het verzoekschrift voldoet aan de vormvoorschriften van het artikel 1057 Ger. W.

Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar vorm, zodat het ontvankelijk is.

V.2 Gegrondheid

V.2.1

De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid is, bij beslissing van 25 april 2017, overgegaan tot ambtshalve onderwerping aan het stelsel van de sociale zekerheid voor werknemers van de heren S. G., M. A., T. G., T. I. en M. I., allen van Roemeense nationaliteit, omdat de rijksdienst van oordeel is dat deze personen, tijdens hun tewerkstelling van 1 februari 2014 tot 30 september 2015, verbonden zijn geweest door een arbeidsovereenkomst met de gcv Systems Floors Technic.

De gcv Systems Floors Technic en de heer A. D. betwisten dit standpunt en voeren aan dat de betrokkenen actief waren als ‘zelfstandigen’. Ze verwijzen hiervoor naar hun mandaat als zaakvoerder en het daaruit voortvloeiende vermoeden van “een zelfstandige beroepsbezigheid” (art. 3, §1, vierde lid, KB nr. 38 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen). Tevens verwijzen ze naar de afwezigheid van een (schriftelijke) arbeidsovereenkomst.

V.2.2

Het arbeidshof merkt op dat het niet uitgesloten is dat een zaakvoerder van een gewone commanditaire vennootschap, los van de uitoefening van zijn vennootschapsrechtelijk mandaat, bij dualiteit van functies (andere taken naast het mandaat), ook als werknemer verbonden kan zijn met deze vennootschap op grond van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, mits er een orgaan of persoon is binnen de vennootschap met het werkgeversgezag, en mits er een loonverbintenis is (L. ELIAERTS, De arbeidsrelatiewet, vennootschapsmandatarissen en vennoten, *TRV*, 2008, 81-112).

In die zin staat het gegeven dat de heren S. G., M. A., T. G., T. I. en M. I. (papieren) zaakvoerders waren in de gcv Systems Floors Technic er niet aan in de weg dat deze Roemeense ‘zaakvoerders’ tevens als werknemers door een arbeidsovereenkomst verbonden kunnen zijn geweest met de gcv Systems Floors Technic.

Het arbeidshof wordt gevraagd dit ten gronde te onderzoeken.

V.2.3

Een arbeidsovereenkomst is een overeenkomst tot het verrichten van arbeid waarbij de ene partij, de werknemer, zich jegens de andere partij, de werkgever, verbindt om in een verhouding van ondergeschiktheid aan of onder het gezag van een werkgever, tegen loon arbeid te verrichten (Cass., 6 maart 2000, J.T.T., 2000, 227). De constitutieve elementen van een arbeidsovereenkomst zijn (a) het bestaan van een overeenkomst, (b) het verrichten van arbeid, (c) ontvangen van loon en (d) een verhouding van ondergeschiktheid aan of onder gezag van de werkgever (Van Eeckhoutte, W., *Sociaal Compendium '08-09 Arbeidsrecht*, Kluwer, Mechelen, 2008, band I, 544, e.v.).

Het is niet betwist dat er tussen, enerzijds, de heren T. I., M. A., S. G., T. G. en M. I. en, anderzijds, de gcv Systems Floors Technic een individuele 'overeenkomst' of 'rechtsband' heeft bestaan in de periode van 1 mei 2014 tot 30 september 2015 en dat de voornoemde personen voltijdse arbeidsprestaties hebben geleverd voor de gcv Systems Floors Technic, inzonderheid werkzaamheden zoals "*betonstorten*" en "*polieren van betonvloeren*".

Het staat evenzo vast dat deze Roemenen, bovenop een aantal voordelen in natura, maandelijks een nettobedrag van 1.300 à 1.500 euro ontvingen van de gcv Systems Floors Technic als tegenprestatie voor hun werkzaamheden (stuk 1, bijlage B.13.1-B.13.4, bundel geïntimeerde).

V.2.4

De discussie tussen de partijen spits zich enkel toe op de vraag of de uitgevoerde werkzaamheden al dan niet werden uitgeoefend in een verhouding van ondergeschiktheid (gezagsverhouding).

Sinds de 'kwalificatiearresten' van het Hof van Cassatie (Cass., 23 december 2002, *JTT*, 2003, 271; Cass., 28 april 2003, *JTT*, 261, Cass., 8 december 2003, *JTT*, 2004, 122, Cass., 3 mei 2004, *NJW* 2005, 18; Cass., 6 december 2004, *NJW*, 21) wordt aangenomen dat de kwalificatie van de overeenkomst door de partijen als *vertrekpunt* geldt bij het beoordelen van de vraag of er een arbeidsovereenkomst bestaat. De rechter mag de bewoordingen, evenals de inhoud van een de tussen partijen gesloten overeenkomst niet zomaar afwijzen. In beginsel moet de rechter zowel de bewijskracht als de bindende kracht (datgene waartoe de partijen zich werkelijk hebben willen verbinden) van de overeenkomst respecteren. Alleen wanneer de overeenkomst niet wettig is, is de onwettige overeenkomst zelf niet verbindend ex artikel 1134 B.W. en kan de rechter de kwalificatie die de partijen aan hun overeenkomst hebben gegeven ter zijde schuiven om tot een herkwalificatie over te gaan. Er is sprake van een onwettige overeenkomst wanneer de overeenkomst door de partijen als een 'zelfstandige samenwerking' wordt gekwalificeerd, terwijl dit in wezen niet het geval is m.n. doordat er een gezagsverhouding bestaat tussen de contractpartijen. Omdat de kwalificatie van de partijen op die grond terzijde zou kunnen worden geschoven, moet vaststaan, en bijgevolg noodzakelijkerwijs bewezen zijn, dat er effectief een gezagsverhouding is. Er kan maar een arbeidsovereenkomst bestaan wanneer alle constitutieve elementen van de arbeidsovereenkomst voor handen zijn. Wanneer de partijen veinzen dat zij op grond van een zelfstandige

overeenkomst samenwerken, betekent zulks dat de rechter de kwalificatie maar mag wijzigen wanneer hij uit de feiten vaststelt dat er effectief gezag of een verhouding van ondergeschiktheid is. De effectieve uitvoering van de arbeidsrelatie is hierbij onverenigbaar met de door de partijen gekozen kwalificatie van zelfstandige samenwerking (W. RAUWS, *De kwalificatie van de (arbeids)overeenkomst*, bundel colloquium “Schijnzelfstandigheid”, Gent, 20 oktober 2005, p. 1-5; W. VAN EECKHOUTTE, *Gezag’ in de cassatierechtspraak*, *NJW*, 2005, nr. 95, p. 2-17; V. DOOMS, T. MESSIAEN, *Schijnzelfstandigheid*, Larcier, Brussel, 2005, p. 149-162; T. MESSIAEN, K. VAN DEN LANGE BERGH, *Contractvrijheid en de ontwijking van het werknemerschap: is de arbeidsrelatiewet een afdoende remedie tegen de schijnzelfstandigheid?*, in M. RIGAUX, A. LATINNE (eds.), *Actuele problemen van het arbeidsrecht 9*, Intersentia, Antwerpen, 2014, 115-191).

In het verlengde van de “kwalificatiearresten” werd bij Programmawet (I) van 27 december 2006 een aantal principes en criteria ingevoerd om de aard van de arbeidsrelatie te kunnen bepalen (Arbeidsrelatiewet).

Overeenkomstig het artikel 331 van de Arbeidsrelatiewet kiezen de partijen, zonder daarbij de openbare orde, goede zeden en de dwingende wetten te kunnen overtreden, vrij de aard van hun arbeidsrelatie, waarbij de effectieve uitvoering van de arbeidsovereenkomst moet overeenkomen met de aard van de arbeidsrelatie. Er moet voorrang worden gegeven aan de kwalificatie die uit de feitelijke uitoefening blijkt indien deze de door de partijen gekozen juridische kwalificatie uitsluit.

Zowel uit het artikel 331 van de Arbeidsrelatiewet als uit de cassatierechtspraak vloeit voort dat de partijen vrij het statuut bepalen waarvoor zij hun activiteit uitoefenen en hun betrekkingen regelen en dat het gekozen statuut van zelfstandige zich opdringt in de mate waarin het niet wordt tegengesproken door de uitvoeringsmodaliteiten van de gepresteerde arbeid (arbh. Brussel, 12 februari 2014, *JTT*, 171).

Het arbeidshof mag m.a.w. geen andere kwalificatie in de plaats stellen wanneer de elementen die aan zijn beoordeling worden voorgelegd, de door de partijen aangenomen kwalificatie niet uitsluiten (Cass., 22 december 2002, *JTT*, 2003, 271)

Wanneer daarentegen de uitoefening van de arbeidsrelatie voldoende elementen naar voor brengt die onverenigbaar zijn met de kwalificatie die door de partijen aan de arbeidsrelatie wordt gegeven, gebeurt er een herkwalificatie van de arbeidsrelatie en wordt er een overeenstemmend stelsel van de sociale zekerheid toegepast.

Deze elementen worden beoordeeld op basis van de algemene criteria (art. 333 Arbeidsrelatiewet) en, in voorkomend geval, de toepasselijke specifieke criteria van juridische of socio-economische aard die overeenkomstig de adviesprocedure van hoofdstuk V worden vastgesteld (art. 334 -335 Arbeidsrelatiewet).

Er zijn het arbeidshof thans geen koninklijke besluiten bekend die in toepassing van het artikel 334 van de Arbeidsrelatiewet specifieke criteria hebben uitgewerkt voor sectoren, beroepen, beroepscategorieën of beroepsactiviteiten waarop het huidig geschil betrekking heeft, zodat met geen enkel specifiek criterium rekening moet worden gehouden. De toetsing kan, wanneer het vermoeden ex artikel 337 van de Arbeidsrelatiewet niet geldt, uitsluitend gebeuren aan de hand van de algemene criteria van het artikel 333 van de Arbeidsrelatiewet.

Het artikel 333 van de Arbeidsrelatiewet bepaalt de algemene criteria die het mogelijk moeten maken het bestaan of de afwezigheid van een gezagsband te beoordelen, m.n. (a) de wil van de partijen zoals die in hun overeenkomst werd uitgedrukt, voor zover deze laatste overeenkomstig de bepalingen van het artikel 331 wordt uitgevoerd; (b) de vrijheid van organisatie van de werktijd; (c) de vrijheid van organisatie van het werk en (d) de mogelijkheid een hiërarchische controle uit te oefenen.

De verplichtingen die inherent zijn aan de uitoefening van een beroep en die door of krachtens een wet zijn opgelegd kunnen daarentegen niet in overweging worden genomen om de aard van een arbeidsrelatie te beoordelen. Conform het artikel 333, §3 van de Arbeidsrelatiewet zijn de hierna volgende elementen, op zichzelf genomen, niet bij machte om de arbeidsrelatie adequaat te kwalificeren : (a) de titel van de overeenkomst; (b) de inschrijving bij een instelling van sociale zekerheid; (c) de inschrijving bij de Kruispuntbank voor Ondernemingen; (d) de inschrijving bij de administratie van de btw en (e) de wijze waarop de inkomsten bij de fiscale administratie worden aangegeven (Ph. DE WULF, S. DIELS, M.A. Staar, *De Arbeidsrelatiewet: 5 jaar rechtspraak*, *Or.* 2012, 179-192; H. VAN HOOGENBEMT, *Zelfstandigheid en schijnzelfstandigheid na de Programmawet (I) van 27 december 2006*, *Or.*, 2007, 49-65).

Het onderzoek naar de onverenigbaarheid tussen de kwalificatie van de partijen en de uitoefening van de arbeidsrelatie verloopt via de toetsing van de aangevoerde feitelijke elementen aan de vier algemene criteria (art. 333 Arbeidsrelatiewet), waarbij de juridische ondergeschiktheid (gezagsverhouding) een centrale rol wordt toebedeeld, zonder dat de sociaal-economische elementen nog van betekenis zijn, gelet op het niet voorhanden zijn van specifieke criteria als bedoeld in het artikel 334 van de Arbeidsrelatiewet (T. MESSIAEN, K. VAN DEN LANGE BERGH, *Op. cit.*, in M. RIGAUX, A. LATINNE (eds.), *Actuele problemen van het arbeidsrecht 9*, Intersentia, Antwerpen, 2014, 138-144).

V.2.5

Er kan conform het artikel 332 van de Arbeidsrelatiewet ook worden geherkwalificeerd, en een overeenstemmend stelsel van de sociale zekerheid worden toegepast, wanneer de kwalificatie die door de partijen aan de arbeidsrelatie wordt gegeven niet overeenstemt met de aard van de arbeidsrelatie zoals deze wordt vermoed overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk V/1 (art. 337/1-337/2 Arbeidsrelatiewet) en dit vermoeden niet wordt weerlegd.

Ingeval een vermoeden van toepassing is, wordt de partijenkwalificatie niet als uitgangspunt genomen bij de beoordeling van de aard van de arbeidsrelatie, maar geldt dat vermoeden als vertrekpunt.

Het vermoeden betreffende de aard van de arbeidsrelaties is o.a. van toepassing op de arbeidsrelaties die bestaan in het raam van ‘onroerende werkzaamheden’ als bedoeld in het artikel 337/1, §1, 1° van de Arbeidsrelatiewet.

De werkzaamheden verricht in de sector(en) van industriële vloerwerken, afbraakwerken, bouwwerken en betonwerken ressorteren onder ‘onroerende werkzaamheden’ als bedoeld in het artikel 337/1, §1, 1° van de Arbeidsrelatiewet.

Het is niet betwist dat de heren T. I., M. A., S. G., T. G. en M. I. werkzaamheden inherent aan deze sector(en), waaronder “betonstorten” en “polieren van betonvloeren”, hebben uitgevoerd voor de gcv Systems Floors Technic.

De arbeidsrelaties die bestaan in het raam van de uitoefening van ‘onroerende werkzaamheden’ worden weerlegbaar vermoed arbeidsovereenkomsten te zijn wanneer uit de analyse van die arbeidsrelaties blijkt dat meer dan de helft van de specifieke criteria, als bedoeld in het artikel 337/2, §1 van de Arbeidsrelatiewet, zijn vervuld.

Conform het artikel 337/2, §3 van de Arbeidsrelatiewet is het de koning toegestaan specifieke criteria te bepalen die eigen zijn aan één of meerdere sectoren, één of meerdere beroepen, één of meerdere categorieën van beroepen of één of meerdere beroepsactiviteiten die hij bepaalt, en die de in de eerste paragraaf bepaalde criteria vervangen.

Het koninklijk besluit van 7 juni 2013 tot uitvoering van artikel 337/2, §3 van de Programwet (I) van 27 december 2006 wat betreft de aard van de arbeidsrelaties die bestaan in het kader van de uitoefening van sommige onroerende werkzaamheden vervangt de specifieke criteria opgesomd in het artikel 337/2, §1 van de Arbeidsrelatiewet.

Deze specifieke criteria zijn:

a) ontstentenis, in hoofde van diegene die de werkzaamheden uitvoert, van enig financieel of economisch risico, zoals dit onder meer het geval is:

1° bij ontstentenis van een persoonlijke en substantiële investering in de onderneming met eigen middelen, of,

2° bij ontstentenis van een persoonlijke en substantiële deelname in de winsten en de verliezen van de onderneming, of,

3° bij ontstentenis van persoonlijke aansprakelijkheid, die geen betrekking heeft op bedrog, een zware fout of een lichte gewoonlijke fout, in voorkomend geval met na-

me beoordeeld in functie van het bestek of van iedere andere verbintenis ten aanzien de gerealiseerde werken;

b) ontstentenis, in hoofde van diegene die de werkzaamheden uitvoert, van verantwoordelijkheid en beslissingsmacht aangaande de financiële middelen van de onderneming, zoals dit onder meer het geval is inzake de uitgaven, ontvangsten, investeringen of aanwending van de al dan niet eigen middelen van de onderneming,

c) ontstentenis, in hoofde van diegene die de werkzaamheden uitvoert, van beslissingsmacht over het aankoop- en prijsbeleid van de onderneming of van vrijheid in het identificeren van mogelijke klanten, het onderhandelen of het afsluiten van contracten,

d) de garantie op betaling van een vaste vergoeding, ongeacht de bedrijfsresultaten of de omvang van de prestaties geleverd door diegene die de werkzaamheden uitvoert. Voor de toepassing van dit criterium mag geen rekening gehouden worden met vaste voorschotten om materiaal en grondstoffen aan te kopen,

e) het ontbreken van de mogelijkheid om voor de uitvoering van het overeengekomen werk personeel aan te werven of zich te laten vervangen,

f) het zich niet voordoen als een onderneming ten overstaan van andere personen of van zijn medecontractant, zoals met name het geval is wanneer geen gebruik wordt gemaakt van bepaalde zichtbare elementen die kenmerkend zijn voor de onderneming, zoals logo's, belettering op voertuigen, uithangborden of publicitaire slogans,

g) werken hoofdzakelijk of gewoonlijk voor één medecontractant,

h) werken in ruimtes die zich buiten de werf bevinden of met materiaal waarvan men geen eigenaar of huurder is, zoals met name het geval is wanneer gewerkt wordt in ruimtes die aangewend worden als opslag- of werkplaats, of met voertuigen, materieel of gereedschap waarvan de uitvoerder van de werken geen eigenaar is, die hij niet heeft geleased of die hem door de medecontractant werden ter beschikking gesteld,

i) niet onafhankelijk werken ten overstaan van de werkploegen van de medecontractant of van de onderneming waarin de uitvoerder van de werken de hoedanigheid van werkende vennoot heeft.

De in het artikel 337/1 van de Arbeidsrelatiewet bedoelde arbeidsrelaties worden, zoals gezegd, op grond van het artikel 337/2, §1 van de Arbeidsrelatiewet weerlegbaar vermoed een arbeidsovereenkomst te zijn wanneer uit de analyse van die arbeidsrelaties blijkt dat meer dan de helft van de specifieke criteria zijn vervuld. Wanneer blijkt dat meer dan de helft van deze criteria *niet* zijn vervuld, worden deze arbeidsrelaties weerlegbaar vermoed een zelfstandigenovereenkomst te zijn.

Dit vermoeden kan worden weerlegd door alle middelen van recht, onder andere op basis van de in de Arbeidsrelatiewet bepaalde algemene criteria.

Het vermoeden van arbeidsovereenkomst is eigenlijk een vermoeden van gezag, terwijl het vermoeden van zelfstandigenovereenkomst een vermoeden van gebrek aan gezag vormt.

Door het invoeren van een vermoeden betreffende de aard van de arbeidsrelatie op basis van voornamelijk sociaaleconomische criteria wordt geen afstand genomen van het gezagsbegrip. De criteria uit het artikel 337/2, §1 van de Arbeidsrelatiewet leveren geen onomstotelijk bewijs op van gezag, maar doen enkel het bestaan daarvan redelijkerwijs vermoeden.

Voor zover het vermoeden van toepassing is, wat bewezen moet worden door de partij die zich op het vermoeden beroept, wordt de bewijsvoering van de weerlegbaarheid van het vermoeden naar de wederpartij verlegd.

Het weerlegbaar karakter van dit vermoeden houdt in dat men ofwel een ontsteltenis van een gezagsverhouding dient te bewijzen, ofwel het bestaan ervan dient aan te tonen.

Wanneer, ondanks de aanwezigheid van de sociaaleconomische elementen, wordt aangetoond dat er van een juridische ondergeschiktheid (gezag) geen sprake is, kan niet tot het bestaan van een arbeidsovereenkomst worden besloten wegens het ontbreken van een gezagsverhouding (T. MESSIAEN, K. VAN DEN LANGE BERGH, *Op. cit.*, in M. RIGAUX, A. LATINNE (eds.), *Actuele problemen van het arbeidsrecht 9*, Intersentia, Antwerpen, 2014, 169, 177-; K. NEVENS, F. SCHAPIRA, Schijnzelfstandigen in het defensief ? Het vermoeden betreffende de aard van de arbeidsrelatie (hoofdstuk V/1 Arbeidsrelatiewet), in G. VAN LIMBERGHEN (ed.), *Misbruik- en fraudebestrijding in het sociaal recht: recente ontwikkelingen*, Antwerpen, Intersentia, 2014, 86, 112).

V.2.6

De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, die zich op het vermoeden ex artikel 337/2, §1 van de Arbeidsrelatiewet beroept, dient te bewijzen dat aan meer dan de helft van de specifieke criteria (art. 337/2, §1 Arbeidsrelatiewet *juncto* art. 2 KB 7 juni 2013) werd voldaan alvorens de arbeidsrelaties tussen de heren T. I., M. A., S. G., T. G. en M. I. en de gcv Systems Floors Technic weerlegbaar worden vermoed arbeidsovereenkomsten te zijn.

Op basis van de overtuigingsstukken blijkt het volgende:

- De heren T. I., M. A., S. G., T. G. en M. I. droegen geen enkel financieel of economisch risico in de gcv Systems Floors Technic.

Het maatschappelijk kapitaal van de gcv Systems Floors Technic bestond bij de oprichting uit 100 aandelen. Daarvan waren 95 aandelen in handen van de heer A. D. en 5 aandelen in handen van mevrouw M. D.

Volgens de verklaring van de heer A. D. hebben de Roemeense 'zaakvoerders' geen aandelen gekocht noch geld in de gcv Systems Floors Technic geïnvesteerd. Er zijn geen bewijzen van aandelen die zouden betaald zijn. Ze kregen geen winstuitkering, enkel een vaste nettovergoeding van 1.300 à 1.500 euro per maand (stuk 1, bijlage B.13.1-B.13.4, bundel geïntimeerde).

Ze deelden noch in de winst noch in het verlies van de gcv Systems Floors Technic. Elk financieel of economisch risico was in hun hoofde uitgesloten.

- De heren T. I., M. A., S. G., T. G. en M. I. hadden noch verantwoordelijkheid noch beslissingsmacht over de financiële middelen van de gcv Systems Floors Technic.

De betrokkenen hadden geen aandelen in de gvc Systems Floors Technic. Ze investeerden er evenmin geld in. Ze stelden zich niet voor als zaakvoerders (stuk 1, bijlage B.13.1-B.13.4, bundel geïntimeerde). Er werd nooit vergaderd tussen de 'zaakvoerders' over (bestuurs)zaken (stuk 1, bijlage B.4.3 en B.9.3, bundel geïntimeerde). Ze waren, naar eigen zeggen, louter papieren vennootschapsmandatarissen.

Alle Roemeense 'zaakvoerders' verklaarden noch verantwoordelijkheid noch beslissingsmacht te hebben gehad over de financiële middelen van de gcv Systems Floors Technic. Ze hadden geen idee hoe de commanditaire vennootschap financieel functioneerde (BTW ?, winst/verlies ?, bedrijfsadministratie ?, naam boekhouder ?) (stuk 1, bijlage B.7.1-B.7.4, bundel geïntimeerde). De heer A. D. regelde alle financiën en administratie (stuk 1, bijlage B.4.3, bundel geïntimeerde).

Volgens de heer W. S., een (gewezen) zakenpartner van de heer A. D., hadden de Roemenen financieel niets te zeggen. Ze hadden geen volmacht op de rekening van de gcv Systems Floors Technic. Ze moesten enkel werken, het waren, volgens hem, arbeiders (stuk 1, bijlage B.11.3, bundel geïntimeerde).

- De heren T. I., M. A., S. G., T. G. en M. I. hadden geen beslissingsmacht over het aankoop- en prijsbeleid in de gcv Systems Floors Technic.

De betrokkenen bezochten geen klanten, onderhandelden niet, deden geen facturaties/offertes, ze inden geen geld van klanten en ondernamen niets op administratief vlak. Ze spraken trouwens de taal niet. Alleen de heer A. D. onderhandelde met de klanten en gaf hen advies. De facturatie, het papierwerk, de administratie en de aankoop van het materiaal gebeurde uitsluitend via mevrouw M. D., de stille vennoot (stuk 1, bijlage B.13.1-B.13.4, bundel geïntimeerde).

Er werd nooit een vergadering met de andere vennoten georganiseerd (stuk 1, bijlage B.4.3 en B.9.3, bundel geïntimeerde), zodat ze op geen enkel vlak enige beslissingsmacht hadden over het aankoop- en/of prijsbeleid.

- De heren T. I., M. A., S. G., T. G. en M. I. genoten een nettovergoeding van 1.300 tot 1.500 euro per maand, ongeacht de bedrijfsresultaten. Ze ontvingen geen deelname in de winst, enkel een vaste maandelijkse vergoeding (stuk 1, bijlage B.13.1-B.13.4, bundel geïntimeerde).
- De heren T. I., M. A., S. G., T. G. en M. I. konden, voor de uitvoering van het overeengekomen werk, geen personeel aanwerven noch zich door iemand anders laten vervangen.

Ze hebben zich nooit laten vervangen omdat de heer A. D. dit niet zou hebben geduld (stuk 1, bijlage B.4.3, B.13.4, bundel geïntimeerde). Ze konden geen werk weigeren omdat ze anders aan de deur zouden worden gezet (stuk 1, bijlage B.7.3, bundel geïntimeerde). Van de mogelijkheid zich te laten vervangen, was geen sprake (stuk 1, bijlage B.4.3, bundel geïntimeerde). Ze hadden geen beslissingsmacht over aanwervingen (stuk 1, bijlage B.9.3, bundel geïntimeerde).

- De heren T. I., M. A., S. G., T. G. en M. I. deden zich niet voor als zaakvoerders van de gcv Systems Floors Technic. Ze hadden geen contact met klanten. Alleen de heer A. D. onderhandelde met de klanten. Hij gedroeg zich naar de buitenwereld toe als enige zaakvoerder (stuk 1, bijlage B.13.1-B.13.4, bundel geïntimeerde). De Roemeense 'zaakvoerders' deden zich niet voor als zelfstandige ondernemers ten overstaan van andere personen of medecontracten van de gcv Systems Floors Technic. Allen erkennen de heer A. D. als hun baas en werkgever (stuk 1, bijlage B.7.3, B.9.2 en B.11.2-B.11.3, bundel geïntimeerde).
- De heren T. I., M. A., S. G., T. G. en M. I. werkten in de periode van 1 februari 2014 tot 30 september 2015 uitsluitend voor de gcv Systems Floors Technic. Het was hen niet toegestaan voor een ander bedrijf te werken. Allen erkennen de heer A. D. als "hun baas" en beschouwden zichzelf als arbeiders, die tegen een vast (uur) loon voltijdse arbeid presteerden voor een werkgever. Het was daarbij geenszins hun bedoeling als 'zelfstandige' te werken voor meerdere klanten of bedrijven (stuk 1, bijlage B.4.3 en B.7.3, bundel geïntimeerde).
- De heren T. I., M. A., S. G., T. G. en M. I. werkten uitsluitend met materialen (camionette, machines, werkmateriaal,...) die eigendom waren van de gcv Systems Floors Technic. Ook de onroerende goederen die werden gebruikt (opslag- en werkplaats, kantoor, leefruimte,...) werden door de vennootschap ter beschikking gesteld (stuk 1, bijlage B.9.2 en B.13.3, bundel geïntimeerde).

- De heren T. I., M. A., S. G., T. G. en M. I. werkten niet onafhankelijk ten aanzien van werknemers van medecontractanten van de gcv Systems Floors Technic. Ze hadden bijvoorbeeld dezelfde vakantiedagen als de arbeiders van de firma System Floor WWD (stuk 1, bijlage B.13.1-B.13.4, bundel geïntimeerde).

Omdat aan meer dan de helft van de specifieke criteria (art. 337/2, §1 Arbeidsrelatiewet juncto art. 2 KB 7 juni 2013) werd voldaan, geldt het weerlegbaar vermoeden dat de arbeidsrelaties van de heren T. I., M. A., S. G., T. G. en M. I. met de gcv Systems Floors Technic arbeidsovereenkomsten zijn.

Er geldt in deze arbeidsrelaties m.a.w. een vermoeden van gezag.

V.2.7

Dit vermoeden van gezag kan echter worden weerlegd met alle middelen van recht.

Het komt de appellanten toe de ontsteltenis van (het vermoeden van) een gezagsverhouding te bewijzen.

V.2.7.1

De appellanten pogen dit vermoeden ex artikel 337/2, §1 van de Arbeidsrelatiewet te weerleggen op grond van de volgende argumenten:

- Het onderzoeksverslag van 7 oktober 2016 van de sociale inspectie zou *“volledig gekleurd zijn gevoerd”* en ingegeven zijn door *“rancune en wrok ten aanzien van de heer A. D.”*.
- Het was de vrije keuze van de Roemeense vennoten om op zelfstandige basis te werken voor de gcv Systems Floors Technic.
- De heren T. I., M. A., S. G., T. G. en M. I. stonden niet onder gezag van een werkgever. Ze waren vrij in de organisatie van het werk en de arbeidstijd. Er was geen hiërarchische controle. Ze waren vrij, zelfstandig en hun eigen baas.

V.2.7.2

Deze argumenten overtuigen het arbeidshof niet.

Dat het onderzoeksverslag van 7 oktober 2016 van de sociale inspectie niet objectief zou zijn opgesteld wordt voorgehouden, doch wordt niet feitelijk onderbouwd. Nergens wordt m.a.w. gespecificeerd waar en op welke wijze het onderzoeksverslag tendentiek zou zijn. Het arbeidshof stelt daarentegen vast dat het onderzoeksverslag een objectieve weergave en samenvatting is van de verklaringen van de Roemeense ‘zaakvoerders’, de heer A. D. en de heer W. S., een (gewezen) zakenpartner. Alle betrokkenen werden op onpartijdige wijze

verhoord. Hun verklaringen zijn in belangrijke mate gelijklopend. De verklaring van de heer A. D. bevestigt tot op zekere hoogte de overige verklaringen. In die zin kan niet worden aangenomen dat het onderzoeksverslag *“volledig gekleurd werd gevoerd”* en/of zou ingegeven zijn door *“rancune en wrok”*.

In tegenstelling tot wat de appellanten voorhouden, blijken de Roemenen geen ‘vennoten’ te zijn, in de zin van mede-eigenaars, vermits ze over geen aandelen beschikten en evenmin enige andere financiële inbreng deden in de gcv Systems Floors Technic. Uit hun verklaringen komt naar voor dat hun benoeming tot zaakvoerder een louter papieren mandaat betrof (stuk 1, bijlagen B.4.1-B.4.4, B.7.1-B.7.4, B.9.1-B.9.4, bundel geïntimeerde). Dit wordt bevestigd door de heer W. S. (stuk 1, bijlagen B.11.1-B.11.4, bundel geïntimeerde), alsook door de heer A. D. (stuk 1, bijlage B.13.1-B.13.4, bundel geïntimeerde). Daarnaast houden de Roemenen voor dat het nooit hun bedoeling is geweest hun arbeidsprestaties als “zelfstandigen” uit te oefenen. Dat blijkt manifest uit hun schrijven aan de dienst Toezicht Sociale Wetten van 13 januari 2016, waarin ze verduidelijken als schijnzelfstandigen werkzaam te zijn geweest voor de gcv Systems Floors Technic onder het gezag van hun *“baas”*, de heer A. D. (stuk 1, B.1.2-B.1.3, bundel geïntimeerde). En ook al zouden de Roemenen, zoals de appellanten voorhouden, initieel vrij gekozen hebben om op zelfstandige basis samen te werken, quod non, dan nog betreft het onwettige overeenkomsten omdat uit de feiten blijkt dat er steeds een verhouding van ondergeschiktheid (gezagsverhouding) heeft bestaan, wat onverenigbaar is met een gekozen kwalificatie van zelfstandige samenwerking.

Het standpunt dat de heren T. I., M. A., S. G., T. G. en M. I. nooit onder gezag hebben gewerkt, is flagrant in strijd met de verklaringen van de Roemeense werkkrachten, die allen beweren dat de heer A. D. *“hun baas was”, “alle beslissingen nam”, “bevelen gaf”, “bepaalde waar en wanneer er diende gewerkt te worden”, “het verlof regelde”, “(werk)opdrachten gaf”, “zei wat er moest gedaan worden”, “toezicht uitoefende op het werk”, “commandeerde wat we moesten doen”, “het werk en de juiste uitvoering controleerde”,* enz. (stuk 1, bijlagen B.4.1-B.4.4, B.7.1-B.7.4, B.9.1-B.9.4, bundel geïntimeerde). Uit hun verklaringen blijkt dat de Roemenen niet vrij waren in de organisatie van hun werk of arbeidstijd en dat er op hen een hiërarchische controle werd uitgeoefend door de heer A. D. Dat *“de Roemenen in opdracht van [A. D.] werkten”, “naar [hem] moesten luisteren”* en *“dat [ze] arbeiders waren”* wordt expliciet bevestigd door de heer W. S. (stuk 1, bijlage B.11.1-B.11.4, bundel geïntimeerde). Tenslotte bevestigt ook de heer A. D. zelf dat hij over het werkgevergezag beschikte, aangezien hij steeds in de mogelijk was zijn Roemeense werkkrachten *“weg te doen”*, d.w.z. te ontslaan. Uit zijn verklaring kan niet worden afgeleid dat de Roemenen vrij waren in de organisatie van hun werk of werktijd noch dat betrokkenen niet onderworpen waren aan hiërarchische controle of werkgeversgezag (stuk 1, bijlage B.13.1-B.13.3, bundel geïntimeerde).

V.2.7.3

De appellanten falen de ontsteltenis van de gezagsverhouding aan te tonen in de arbeidsrelaties tussen de heren T. I., M. A., S. G., T. G. en M. I. en de gcv Systems Floors Technic.

Het in het artikel 337/2 van de Arbeidsrelatiewet voorziene vermoeden van het bestaan van (een) arbeidsovereenkomst(en) wordt derhalve niet weerlegd.

Conform het artikel 332 van de Arbeidsrelatiewet dringt zich bijgevolg een herkwalificatie van de arbeidsrelaties op en dient het overeenstemmend stelsel van de sociale zekerheid voor werknemers te worden toegepast op de heren T. I., M. A., S. G., T. G. en M. I. voor hun tewerkstelling bij de gcv Systems Floors Technic in de periode van 1 februari 2014 tot 30 september 2015.

V.2.8

Al het voorgaande doet het arbeidshof besluiten dat de beslissing van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van 25 april 2017, waarbij conform het artikel 22 van de wet van 27 juni 1969 is overgegaan tot ambtshalve aangifte (regularisatie) van de prestaties en lonen van de heren S. G., M. A., T. G., T. I. en M. I. voor hun tewerkstelling bij de gcv Systems Floors Technic in de niet verjaarde periode van het tweede kwartaal 2014 t.e.m. het derde kwartaal 2015, gegrond voorkomt.

De gevorderde bedragen worden overzichtelijk uiteengezet in de rekeninguittreksels van 26 mei 2017 en 12 juni 2017 (stukken 7 en 8, bundel geïntimeerde) en steunen, conform de wettelijke bepalingen, op de gedetailleerde ambtshalve aangifte (regularisatie) van de prestaties en lonen van de heer S. G., de heer M. A., de heer T. G., de heer T. I. en de heer M. I. voor hun tewerkstelling bij de gcv Systems Floors Technic in de periode van 1 februari 2014 tot 30 september 2015 (stuk 1, bijlage B.19.1-B.24.8, bundel geïntimeerde).

De appellanten voeren geen concrete cijfermatige betwisting.

Hieruit volgt dat de vordering van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, die ertoe strekt de gcv Systems Floors Technic te veroordelen tot betaling van, enerzijds, 116.263,44 euro aan bijdragen, forfaitaire vergoedingen, bijdrageopslagen en interesten voor het eerste, het derde en het vierde kwartaal 2014 en voor het eerste en het derde kwartaal 2015 (RU van 26 mei 2017) en, anderzijds, 51.667,70 euro aan bijdragen, forfaitaire vergoedingen, bijdrageopslagen en interesten voor het tweede kwartaal 2014 en het tweede kwartaal 2015 (RU van 12 juni 2017), gegrond is.

De gevorderde interesten, na afsluiting van de respectievelijke rekeninguittreksels, steunen op het artikel 2, §3 van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen interest en worden (cijfermatig) niet betwist.

In die zin is het hoger beroep ongegrond en dient het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 29 juni 2018 integraal te worden bevestigd.

V.2.9

Het artikel 1017, tweede lid Ger.W. is niet toepasselijk op de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid ter zake van vorderingen ingesteld door of tegen de bijdrage plichtige werkgevers (Cass 9 mei 1983, *Arr. Cass.*, 1982-83, 1116; Cass., 26 september 1973, *Arr. Cass.*, 1974, 95).

De eerste appellante treedt op in haar hoedanigheid van bijdrage plichtige werkgever en niet in deze van sociaal verzekerde of gerechtigde, zodat het artikel 1017, tweede lid Ger. W. geen uitwerking krijgt (vgl. Cass., 18 oktober 1999, *Arr. Cass.*, 1999, nr. 538).

De tweede appellant treedt op in zijn hoedanigheid van beherend vennoot van de gcv Systems Floors Technic, die solidair verantwoordelijk is, en niet in deze van sociaal verzekerde of gerechtigde, zodat het artikel 1017, tweede lid Ger. W. geen uitwerking vindt (vgl. Cass., 18 oktober 1999, *Arr. Cass.*, 1999, nr. 538).

De beherend vennoot van de commanditaire vennootschap is hoofdelijk aansprakelijk voor de bedragen waartoe de vennootschap veroordeeld wordt tot betaling.

De appellanten moeten, als in het ongelijk gestelde partijen, ten aanzien van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid solidair veroordeeld worden tot de kosten van het geding conform het artikel 1017, eerste lid Ger. W.

De kosten van het geding worden opgesomd in artikel 1018 Ger. W.

De kosten van de dagvaardingen bedragen respectievelijk 219,70 euro en 212,84 euro.

Er wordt, door de in het gelijk gestelde partij, per aanleg één rechtsplegingsvergoeding gevorderd ten aanzien van de appellanten.

De rechtsplegingsvergoeding moet conform het artikel 3 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Ger. W. per aanleg worden begroot op 6.000 euro (vordering > 100.000 € - < 250.000 €) nu geen argumenten worden aangevoerd om af te wijken van het basisbedrag.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

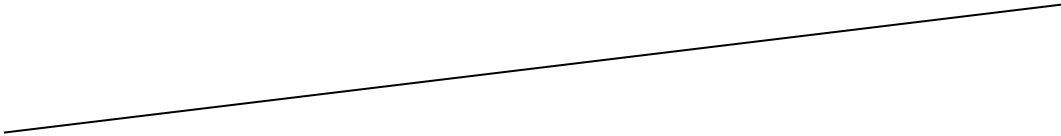
Verklaart het hoger beroep ontvankelijk maar ongegrond.

Bevestigt het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 29 juni 2018, in de samengevoegde zaken met de algemene rolnummers 17/1338/A en 17/1612/A, in al zijn beschikkingen.

Veroordeelt conform het artikel 1017, eerste lid Ger.W. de gcv Systems Floors Technic en de heer A. D. solidair tot de kosten van het geding, als bedoeld in het artikel 1018 Ger. W., met inbegrip van een bijdrage van 20 euro voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand naar aanleiding van het neerleggen van een verzoekschrift hoger beroep.

Vereffent de gerechtskosten, in beide aanleggen, aan de zijde van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid op de dagvaardingskosten t.w.v. 261,63 euro en 253,33 euro, een rechtsplegingsvergoeding (eerste aanleg) van 6.000 euro en een rechtsplegingsvergoeding (hoger beroep) van 6.000 euro.

Wijst al het overige af.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

B. DEGRAEVE, raadsheer m.o.,
J. BOULOGNE, raadsheer in sociale zaken, werkgever,
K. GACOMS, raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,
bijgestaan door S. VAN DER HOEVEN, griffier.

S. VAN DER HOEVEN,

K. GACOMS,

J. BOULOGNE,

B. DEGRAEVE

De heer J. BOULOGNE, raadsheer in sociale zaken, als werkgever, verkeert in de onmogelijkheid om dit arrest te ondertekenen.

Overeenkomstig artikel 785 Ger. W., wordt dit arrest ondertekend door B. DEGRAEVE, raadsheer m.o., voorzitter van deze kamer en K. GACOMS, raadsheer in sociale zaken, als arbeider.

S. Van der hoeven, griffier,

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 17 december 2020 door:

B. DEGRAEVE, raadsheer m.o.,
S. VAN DER HOEVEN, griffier.

S. VAN DER HOEVEN,

B. DEGRAEVE